

Nr 90.

Av herr **Severin** i Gävle **m. fl.**, *angående utredning om löneförhållandena vid telegrafverkets i kontraktregi drivna växelstationer.*

Inom telegrafverket tillsattes föregående år en kommitté med uppgift att utreda landsbygdens telefonförhållanden. Kommitténs huvudsakliga uppgifter synas vara att undersöka möjligheterna för telegrafverket att övertaga växlingskostnaderna vid manuella växlingsstationer med mindre än 35 abonnenter och vidare att undersöka möjligheterna för utvidgade frisantals- och frikretsområden.

Med landsbygdens telefonförhållanden är emellertid även förknippad frågan om den vid telefonstationerna arbetande personalens anställnings- och löneförhållanden. Denna viktiga fråga synes ej bliva beaktad i den pågående utredningen. För den vid telefonstationerna sysselsatta personalen äro anställnings- och löneförhållandena för närvarande ordnade på ett tämligen godtyckligt sätt, olika för personal med samma arbetsuppgifter och olika vid stationer av samma storlek och på samma dyrort. Detta gäller för telefonstationer från 35 och upp till 400 à 500 abonnenter. Vid en del av dessa telefonstationer är personalen statsanställd på för stats-tjänst vid kommunikationsverken vanliga villkor, medan återigen vid andra, i övrigt fullt jämförbara telefonstationer anställnings- och lönevillkoren ordnas på så sätt, att telegrafverket ingår kontrakt med en person, vilken det sedan åligger att fullständigt sköta stationen och anställa avlönad personal. På grund av att de fastställda ersättningsbeloppen äro synnerligen låga, ha de kontraktsanställda föreståndarna ingen möjlighet att betala tillfredsställande löner åt de anställda telefonisterna. Bruttolönerna vid de minsta kontraktsstationerna äro i regel 45—60 kronor per månad med 208 timmars tjänstgöring. Vid stationer med 250 eller flera abonnenter äro bruttolönerna varierande från 115 till 200 kronor i månaden.

Variationerna äro icke betingade av olikheter i tjänstgöring eller av dyrortshänsyn, utan bero på att föreståndarna uppbära olika provisionsersättningar, varigenom deras möjligheter att betala telefonisterna äro olikartade. Stationsföreståndarnas provisionsersättningar för förmedlade riksamtal, telegramexpediering o. d. kunna ej påverka telegrafverkets omsättning, emedan trafikens fluktuationer äro oberoende av föreståndarnas ingripanden, varför provisionssystemets värde på hithörande område torde vara diskutabelt.

De av kontraktssystemet orsakade otillfredsställande lönerna ha även visat sig medföra den olägenheten, att betjäningen vid landsbygdens telefonstationer blivit mindre tillfredsställande, emedan arbetskraften dragits från stationerna till yrken, där högre löner betalas. Ett ständigt pågående ombyte av växelstationstelefonister har givetvis verkat i icke önskvärd riktning i fråga om stationernas betjäningsstandard. Landsbygdsbefolkningen har sålunda på grund av dessa förhållanden fått finna sig i att även telefonväxeltjänsten är av sämre standard än städernas.

Ur alla synpunkter synes det vara lämpligt, att kontraktssystemet vid telegrafverkets landsbygdsstationer blir föremål för utredning. En sådan utredning synes oss böra undersöka möjligheterna, att telegrafverket övertager det direkta ansvaret för lönesättningen vid samtliga landsbygdens telefonstationer.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära en utredning av löneförhållandena vid telegrafverkets i kontraktregi drivna växelstationer.

Stockholm den 18 januari 1945.

Erik Severin,
Gävle.

Fritz Persson.

Sigurd Lindholm.

Sven Hedqvist.
